

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

tha/ J.nr. 2008-6689

Dato:

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 28. oktober 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 4 (Ad L 15) stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 4:

"Vil ministeren kommentere høringsvaret fra DUKH, herunder især DUKHs påpegning af at uændret definition af "konsekvenser af indgribende karakter" fører til uændret praksis i forvaltningen af servicelovens § 100, således at lovforslaget ikke fører til den ønskede ændring af praksis?"

Svar:

Med lovforslaget og forslaget til ny bekendtgørelse foreslås tre lempelser i forhold til personkredsen for merudgiftsydelsen.

For det første vil det blive tydeliggjort i en kommende vejledning, at "konsekvenser af indgribende karakter i den daglige tilværelse" ikke skal forstås således, at funktionsnedsættelsen kun har konsekvenser af indgribende karakter i den daglige tilværelse, hvis borgeren ikke er i stand til i overvejende grad at varetage personlig pleje eller ikke er i stand til at deltage i huslige gøremål.

Det præciseres dermed, at det ikke vil være i overensstemmelse med lovgivningen i fremtidige afgørelser at lægge vægt på enkelt elementer af borgerens funktionsnedsættelse. Der skal derimod foretages en helhedsvurdering.

For det andet indsættes ordet "ofte". Ved at anvende formuleringen "... og som medfører, at der ofte må sættes ind ..." er hensigten dels at sikre, at borgere, som fravælger eller har fravalgt en hjælpeforanstaltning, som de ville have ret til, også kan være omfattet af personkredsen for merudgifts-

ydelsen. Dels er det hensigten at sikre, at også borgere der har en sådan funktionsnedsættelse, at der normalt vil blive iværksat ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger, men hvor dette ikke er sket, kan være omfattet. Det er dermed ikke et krav, at der altid skal være iværksat ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger.

For det tredje ændres formuleringen "betydelige hjælpeforanstaltninger" til "ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger". Eksempler på ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger kan være flexjob, handicapbil, handicapbetinget flytning, bevilling af hjælpemidler i sammenhæng med andre ydelser m.v.

Det er Velfærdsministeriets opfattelse, at der siden sommeren 2007 har udviklet sig en praksis således, at der i stigende grad er stillet krav om flere og større hjælpeforanstaltninger. Denne udvikling har ikke været intentionen bag merudgiftsydelsen. Det har alene været hensigten at ubetydelige hjælpeforanstaltninger, som kompenserer borgeren fuldt ud i det daglige, ikke skal danne grundlag for bevilling af merudgiftsydelsen.

Kommunalbestyrelsen vil dog i hvert enkelt tilfælde skulle vurdere, om borgeren er fuldt ud kompenseret med de iværksatte hjælpeforanstaltninger, eller om der herudover er nødvendige merudgifter som følge af funktionsnedsættelsen.

Det er min opfattelse, at disse tre lempelser i lovforarbejderne vil sikre, at administrativ praksis vedrørende personkredsen for merudgiftsydelsen bringes tilbage til det gældende før sommeren 2007.

Umiddelbart efter ikrafttræden af loven og den nye bekendtgørelse vil der blive udsendt en vejledning, hvor disse tre lempelser vil blive uddybet yderligere og eksemplificeret.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann